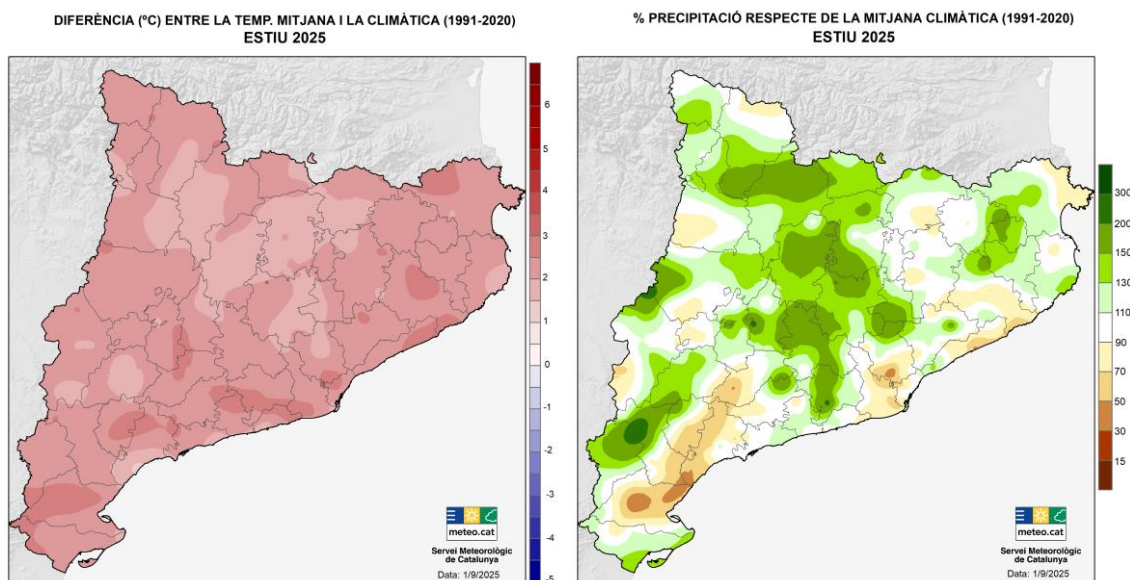

AVANÇ DEL BUTLLETÍ CLIMÀTIC DE L'ESTIU DEL 2025

Estiu càlid arreu i plujós a la major part del país

- L'estiu ha estat càlid a tot Catalunya amb una anomalia positiva de 2 °C respecte de la mitjana climàtica 1991-2020 a gairebé el 80% del territori. Els valors més elevats s'han localitzat a àrees del litoral i prelitoral, Ponent, terç sud del país, nord de l'Empordà i Pirineu occidental.
- Ha estat plujós a extenses àrees de la Catalunya Central, Prepirineu occidental, interior del quadrant nord-est i delta de l'Ebre, i fins i tot molt plujós a la franja entre el nord de la Terra Alta i la Ribera d'Ebre, punts de Ponent i el Penedès. En canvi, l'estiu es pot qualificar de sec al litoral i prelitoral Sud i a punts del prelitoral Central. Al Baix Ebre s'ha registrat menys del 40% de la precipitació respecte de la mitjana climàtica.

Mapes de l'estiu del 2025 de diferència de la temperatura mitjana i del percentatge de precipitació acumulada respecte de la mitjana climàtica 1991-2020.

Juntament amb 2003 és un dels estius més càlids, però per darrere de 2022

L'estiu de 2025 ha estat càlid arreu, amb anomalies que han superat els +2 °C a la major part del país. Només al Camp de Tarragona l'anomalia ha quedat per sota els +1,5 °C, mentre que al terç sud, zones del litoral i prelitoral l'anomalia ha estat igual o superior a +2,5 °C, però sense superar els +3 °C respecte de la mitjana 1991-2020. Al conjunt del país ha estat el segon o tercer estiu més càlid juntament amb el 2003, i per darrere del 2022, que roman com l'estiu més càlid amb anomalies fins a un grau més elevades a la Catalunya Central.

L'estiu més càlid dels 121 anys de dades a l'Observatori de l'Ebre (Roquetes, el Baix Ebre) i de la sèrie Figueres – Cabanes (l'Alt Empordà) amb 76 anys de dades.

Juny molt càlid, juliol normal o fred a l'interior i persistent onada de calor a l'agost

L'estiu va començar amb l'advecció d'una massa molt càlida a Catalunya que, amb la posterior persistència anticiclònica i la subsidència associada, van contribuir al juny més càlid registrat a Catalunya amb anomalies de temperatura al voltant de +4,0 °C respecte de la mitjana 1991-2020, i per sobre dels precedents càlids de 2022, 2017 i 2003. El juny ha estat el mes que més ha contribuït al caràcter càlid de l'estiu.

La configuració anticiclònica del juny es va anar trencant amb l'arribada del juliol. La progressiva retirada de la massa càlida va permetre una baixada de la temperatura que es va situar per sota de la mitjana climàtica durant el darrer terç del mes.

A partir del 8 d'agost una persistent dorsal anticiclònica situada inicialment a l'oest península va injectar una massa d'aire molt càlid a Catalunya. [L'onada de calor](#) es va allargar fins al 18 d'agost amb valors de temperatura màxima que van fregar els 44 °C a punts de la Ribera d'Ebre i també acusada calor nocturna amb nits tòrrides sense baixar de 25 °C i mínimes que van fregar els 30 °C al cap de Creus.

Per novè any consecutiu s'han superat els 40 °C a Catalunya: 7 dies al juny, 2 a principis de juliol i 7 més durant l'onada de calor de l'agost (16 dies en total), un valor inèdit i gens habitual. Només cal recórrer a la dècada passada, els anys 2016, 2014, 2013 i 2010, quan cap dia es van superar els 40 °C.

El gràfic d'evolució de la temperatura a 850 hPa (uns 1.500 m d'altitud) del radiosondatge de Barcelona (Figura 1) il·lustra en comparació amb la mitjana dels seus 25 anys de dades, un juny excepcionalment càlid, un juliol amb un pic de calor però amb predomini d'un període fred, i una important onada de calor al mes d'agost.

Figura 1:

Gràfic d'evolució de la temperatura a 850 hPa al radiosondatge de Barcelona durant l'estiu 2025.

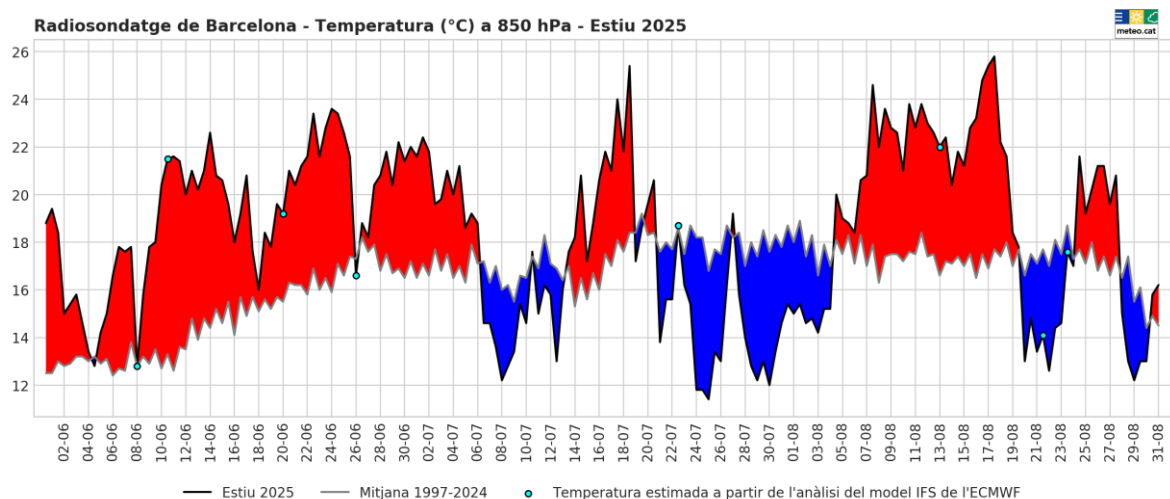

Figura 2:

Mapes de temperatura mitjana de l'estiu del 2025 i de diferència d'aquesta respecte de la mitjana climàtica 1991-2020.

Mapes elaborats amb dades de les estacions integrades a la Xarxa d'Estacions Meteorològiques Automàtiques (XEMA), gestionada per l'SMC. No inclouen els valors de temperatura d'una estació concreta si no es disposa del 80% de totes les dades d'aquesta estació.

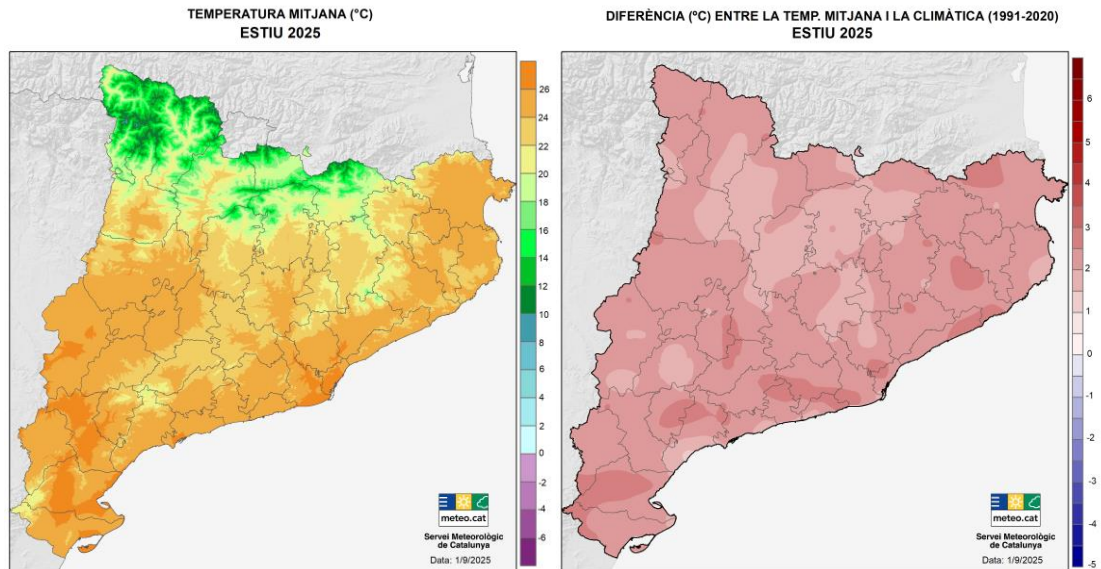
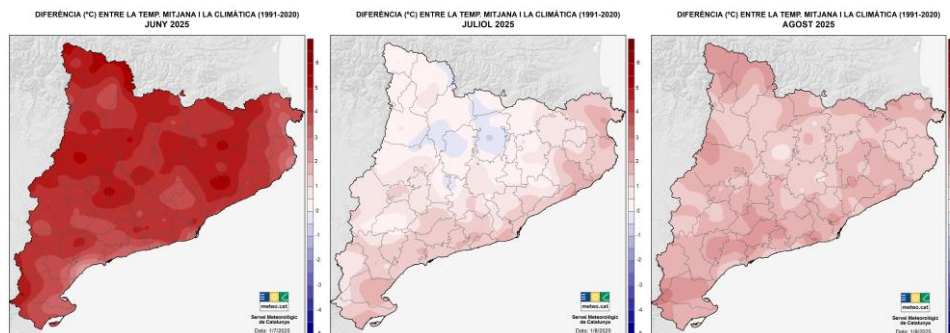

Figura 3:

Mapes de l'anomalia de temperatura mitjana dels mesos de l'estiu 2025 (juny, juliol i agost) respecte a la mitjana climàtica 1991-2020.

Estiu plujós excepte al litoral i prelitoral Sud

A la major part de Catalunya la precipitació de l'estiu ha estat per sobre la mitjana climàtica, sobretot a extenses àrees del Prepirineu, Pirineu oriental, Catalunya Central i interior del quadrant nord-est. Ha estat molt plujós a sectors de Ponent, a una franja entre el nord de la Terra Alta i la Ribera d'Ebre i zones esparses del prelitoral. Per contra, l'estació ha estat seca al litoral Sud, especialment al Baix Ebre i localment al litoral i prelitoral Central.

Els màxims pluviomètrics s'han localitzat a les parts elevades del Pirineu, amb registres que superen els 400 mm. D'altra banda, les tempestes de juliol i agost han tingut una afectació irregular fora de les zones elevades, amb anomalies molt destacades al nord de la Ribera d'Ebre, punts del Segrià, la Segarra i l'Alt Penedès on s'ha arribat a doblar la precipitació mitjana del període 1991-2020. En aquests indrets la precipitació estiuenca és molt inferior a la de les zones elevades, i l'afectació de tempestes o xàfecs localment abundants en pot alterar notablement l'anomalia pluviomètrica.

Juny molt sec al litoral, un juliol molt plujós i final d'agost amb aiguats

La persistent falca anticiclònica del juny va provocar un inici d'estiu molt sec al litoral i prelitoral, a excepció de punts del Pirineu i Ponent on el mes va ser normal.

El mes de juliol va trencar amb la configuració anticiclònica del mes anterior per donar pas a un flux més zonal amb l'arribada d'àrees de baixes pressions i aire més fred en alçada, estimulant la formació de tempestes. El juliol va ser un dels més plujosos dels darrers 100 anys a Catalunya, sols comparable als de 1977, 1960 i 1943, i només superat pel de 1932 al conjunt del país. A punts de la Catalunya Central i prelitoral va ser el juliol més plujós mai registrat.

La majoria d'episodis de precipitació de l'agost es van produir passat el 18 d'agost, en retirar-se la dorsal anticiclònica que afectava Catalunya des del dia 8. El mes va ser molt plujós a zones del vessant sud del Pirineu i al Baix Montseny, plujós a la resta del Pirineu, Prepirineu, litoral i prelitoral Central i punts de la depressió Central. En contraposició, l'agost va ser molt sec al litoral i prelitoral Sud.

Episodis de precipitació de l'estiu

- **De l'1 al 3 de juny** una depressió atlàntica va originar tempestes que van deixar més de 40 mm a la Val d'Aran. Localment les tempestes van anar acompanyades de pedra, i al [nord de la Garrotxa es van mesurar pedres de fins a 6 cm, essent l'episodi de pedra tan grossa més primerenc](#).
- **Entre el 22 i el 24 de juny**, una baixa atlàntica desenganxada del corrent general va deixar registres superiors a 80 mm a punts del vessant sud del Pirineu i Prepirineu.
- **El 30 de juny** un solc atlàntic en els nivells mitjans de la troposfera va causar tempestes al quadrant nord-est del país, acumulant fins a més de 30 mm.

- **Tempestes de l'1 al 3 de juliol** a causa d'una depressió atlàntica que va deixar més de 30 mm a punts del nord-est i Prepirineu occidental.
- **Entre els dies 4 i 6 de juliol** un front atlàntic va afectar Catalunya acumulant més de 70 mm a punts de l'Alt Empordà, el Gironès, la Selva i zones elevades del Ripollès. El dia 5 la ubicació d'una petita DANA va activar les tempestes que van ser localment torrencials a punts d'Osona i també es va produir [un esclafit al Bages entre els municipis de Sallent i Artés](#).
- **Tempestes el 12 de juliol**. Una DANA va provocar un episodi de tempestes amb més de 75 mm a punts del Prelitoral, Catalunya Central i la serra dels Ports.
- **Tempestes entre els dies 18 i 21 d'agost** a causa d'una DANA que va deixar més de 100 mm a punts del Pirineu i Prepirineu.
- **Del 26 al 29 d'agost** un front atlàntic va afectar el territori amb més de 60 mm als voltants de la serralada del Montseny.

Figura 4:

Mapes de precipitació acumulada durant l'estiu del 2025 i de percentatge d'aquesta respecte de la mitjana climàtica 1991-2020.

Mapes elaborats amb dades de les estacions integrades a la XEMA (Xarxa d'Estacions Meteorològiques Automàtiques) i a la XOM (Xarxa d'Observadors Meteorològics) gestionades pel Servei Meteorològic de Catalunya (SMC). No inclouen els valors de precipitació d'una estació concreta si no es disposa de les dades d'un episodi significatiu d'aquesta estació.

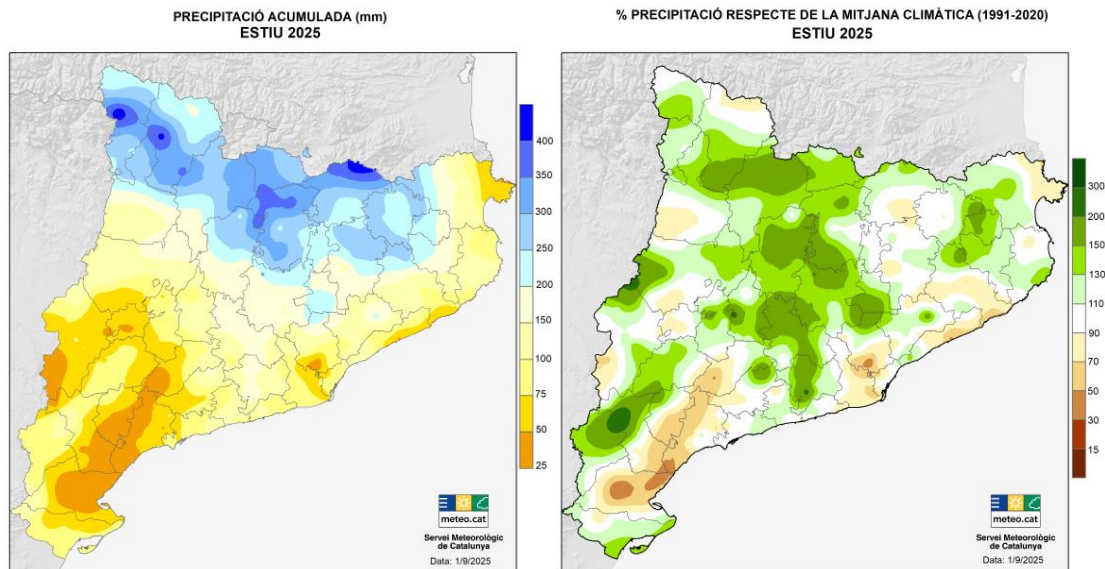
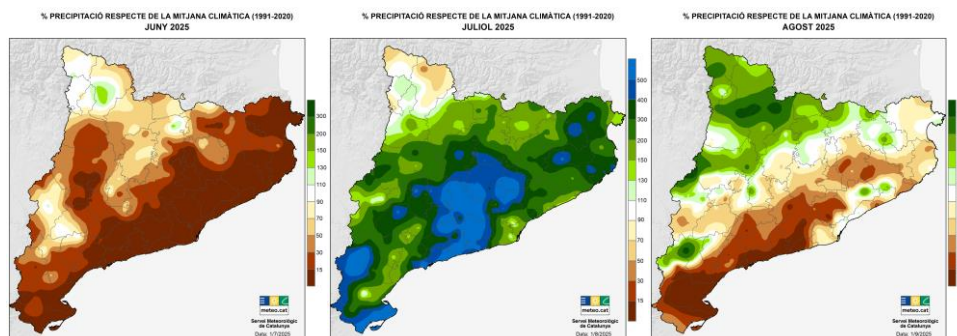

Figura 5:

Mapes del percentatge de precipitació respecte a la mitjana climàtica 1991-2020 dels mesos de l'estiu 2025 (juny, juliol i agost).

Irradiació solar inferior a la normal

La irradiació solar global de l'estiu ha estat al voltant de la mitjana dels darrers deu anys a la major part de Catalunya. Al Lluçanès, la Garrotxa i Osona els valors d'anomalia han estat lleugerament per sota la mitjana. D'altra banda, a la Vall d'Aran, la Terra Alta i sectors del Ripollès i prelitoral Sud, el balanç de l'estiu ha estat lleugerament per sobre la mitjana dels darrers 10 anys (Figura 6).

En el desglossament mensual, juny va presentar valors d'irradiació solar clarament per sobre la mitjana a tot Catalunya a causa de l'absència de nuvolositat, amb anomalies positives superiors al 20% a la Vall d'Aran i el Montseny. Els episodis de precipitació del juliol van contribuir a valors d'irradiació solar per sota la mitjana arreu del país. A l'agost, la irradiació solar va quedar per sota de la normal al terç nord, excepte a les parts elevades de la Cerdanya i el Ripollès, metre que el litoral i prelitoral Sud va presentar valors lleugerament superiors (Figura 7).

Figura 6:

Mapa d'anomalia d'irradiació solar global de l'estiu del 2025 respecte a la mitjana dels últims 10 anys.

Mapes d'anomalia d'irradiació global elaborats amb les dades de les estacions integrades a la XEMA. Les mitjanes contra les quals es comparen les dades s'han elaborat a partir de les dades de les estacions de la XEMA dels últims 10 anys (2015-2024).

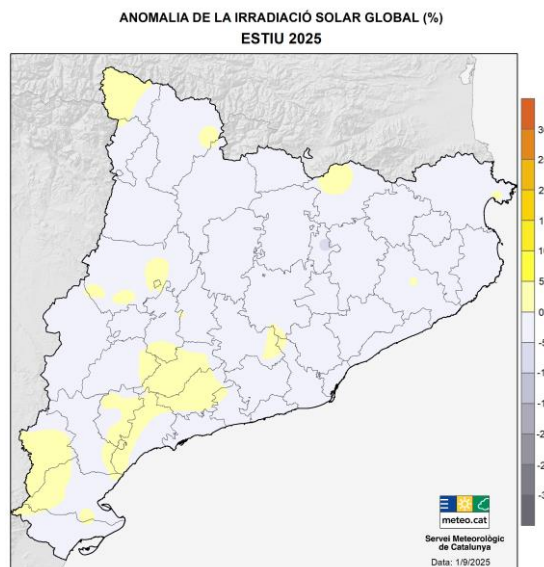
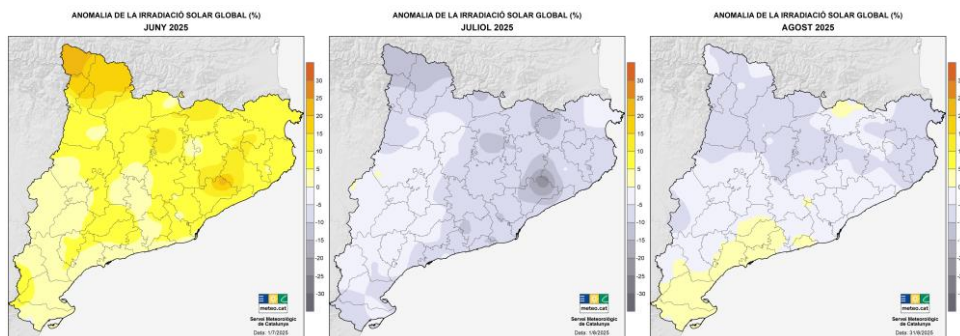

Figura 7:

Mapes d'anomalia d'irradiació solar global dels mesos de l'estiu 2025 (juny, juliol i agost) respecte a la mitjana dels últims 10 anys.

Aquesta informació s'ampliarà a través de la publicació del butlletí estacional definitiu a partir del mes d'octubre. Totes aquestes informacions es publicaran a www.meteo.cat.

3 de setembre de 2025